

Podaci o istrazi o licima iz Centra za socijalni rad Novi Sad

From: Milan Petrovic (milan67890@yahoo.com)

To: posk@novisad.vjt.rs

Date: Wednesday, November 15, 2023 at 10:45 AM GMT+1

Postovani,

U toku pred Visim sudom u Novom Sadu imam postupak za utvrđivanje ocinstva, kao dete, jer po zakonu imam pravo na neograničeni rok.

Zrtva sam dva nelegalna usvojenja od Centra za socijalni rad Novi Sad, prvo da bi mi se otela ocevina iza pokojnog oca Pavla Lakatosa koji je umro 7.11.1978. i kod kojeg sam bio do tog momenta u Backim Vinogradima, a ja dat na nelegalno usvojenje 21.6.1979. , samo 7 dana pre nego cu napuniti 5 godina, jer posle te dobi nije više bilo moguće potpuno usvojenje po tada vazecem zakonu. Prvi nelegalni usvojioci su bili iz Budisave i oni su prvi razgovor imali 12.6.1979. sa soc radnikom, pedagogom 18.06.1979. i psihologom 19.06.1979. godine, i resenje o usvojenju 21.6.1979, sto znaci tacno za 9 (DEVET) dana sto je svojevremeni rekord! Ponovo bivam dat na nelegalno usvojenje septembra 1984. i tu je ocito prekršen zakon, jer u zakonu usvojeno dete se ne moze opet usvojiti.

Rodjen sam kao Miletic Milivoj od majke Cvite Miletic i oca Pavla Lakatosa iz vanbracne zajednice. Otac me je na sudu u toku razvoda od prve zene priznao. Da li je ta informacija upisana u maticne knjige pa izbrisana kasnije - ne znam, jer u matricnoj sluzbi mi nije data ta knjiga na uvid i tu se pojavila jedna arogantna osba kojoj samo znam ime - Rajka koja se na drzak nacin obratila.

Posle oceve smrti sam bio u krugu naslednika i dok je trajao taj postupak, ja bivam uklonjen nelegalnim usvojenjem gde mi se menja ime i prezime u Mllan Vasic, sto nije praksa da se radi sa detetom od 5. godina. Ucesnici te nelegalne radnje su socijalni radnik Vera Radovanovic, po mojim saznanjima pokojna i Andja Gamber, pravница tog centra, trenutno u penziji.

Opet bivam nelegalno usvojen septembra 1984. gde se te dve osobe opet umesane. I ono sto cini vrhunac drskosti, izjavu prvog usvojioca da je saglasan za moje dajanje usvojenje upotrebljavaju kao izjavu biloskog roditelja, sto je frapatno krsenje zakona. Tu postajem Mllan Petrovic.

Po nekim mojim saznanjima moj slucaj je jedan od 78. slucaja gde je umesan Centar za socijalni rad Novi Sad, a poslednja osoba koja je krila sve te podatke od mene je pravница tog centra Milica Ljubicic. Ja sam licnom istragom sve otkrio.

Posto mi za sudjenje trebaju svi relevantni podaci a nezvanicno sam cuo da je taj centar pod istragom, trebao bi mi materijal da dopunim tuzbu i da se to prvo nelegalno usvojenje ponisti kao delo kriminalnog akta tog centra i zaposlenih u njemu, koji su uestvovali u svemu tome.

Jer kako je moguće da se dete koje je u krugu naslednika ukloni dok traje ostavinska rasprava, putem usvojenja.

Te cu vam predociti neku moju misao:

ČLAN 2 ZAKONA SAP VOJVODINE IZ 1976. KAŽE: - Usvojenje se može zasnovati samo ako je to u najboljem interesu deteta. Narušeni su interesi deteta: - Usvojenje je predstavljalo rupu u zakonu kako bi se dete lišilo nasledstva i onemogućilo da sazna za svoje biološko poreklo i da kasnije kada odraste ne traži svoja zakonska prava. U tome svesrdno učestvuje Centar za socijalni rad, koji do danas krije istinu od tog punoletnog deteta i ima sva zakonska prava da zna sve o njegovom poreklu i kako je dospelo u nadležnost centra za socijalni rad. . – Mera prilagođavanja koju je centar za socijalni rad bio dužan da sprovede nije primenjena, već je detetu određen staratelj na 1 dan (20-21.06.1979. godine) u vidu socijalne radnice Vere Radovanović, a potom je usvojenje. proglasio. 21. juna 1979. godine, samo 7 dana pre nego što dete napuni 5 godina – 28. juna 1979. godine, jer je posle tog roka bilo moguće samo delimično usvojiti dete čije biološke veze nisu bile prekinute, a time i nasledna prava u to vreme Na snazi je bio Zakon o usvajanju SAPV-a iz 1976. godine. - Usvojitelji su bili neprilagođeni toj ulozi, jer su ubrzo po usvajanju tog deteta upali u bračne probleme koje su rešavali svađajući se i svađajući se i sa tim detetom. Uzrok je bilo bračno neverstvo, koje je usvojilac izvršio na veoma drzak način, dovodeći svoju ljubavnicu u kuću pred suprugom i usvojenim detetom. Obojicu ih je tukao, a pretučena je, prema sećanju deteta, jednom nožem napala tog ljubavnika. Ljubavnik je bio komšija, tada oženjen sa dvoje dece od 18 i 12 godina. Od posledica batina umrla je usvojiteljica, a neverni muž i ljubavnik je u međuvremenu pobjegao kod Sr. Kamenica iz straha od muža, koji je prekasno saznao. Usvojiteljica je, pored raka dojke koji je dobila od batina i od kojeg je kasnije umrla, ispoljila i psihičke probleme tako što je nožem jurila usvojeno dete oko stola. Drugom

prilikom uhvatila je mačku koja je ušla u kuću, vezala je za rep i okačila za drvo i zverski je pretukla štapom. Dete je utrčalo u kuću kada je videlo tu scenu, a kasnije je usvojiteljica, teško psihički bolesna žena, ispričala da je mački sekirom odsekla glavu na panju. Pozvala je drugu komšinicu da to vidi, ali prema njenim tvrdnjama, mačka i njena glava - nestale. Pored toga, redovno je posećivala iscelitelje... pa je nekoliko meseci pre smrti upisala sebe i dete u Jehovine svedoke. Sve navedeno daje razloga za sumnju da centar za socijalni rad nije uradio nikakvu proveru usvojitelja ili ih proglasio podobnima samo formalno, jer očigledno nisu. Dete je najverovatnije bilo iskorišćeno za spas njihovog braka, koji je i pre usvojenja bio nestabilan, a na to niko nije obraćao pažnju, jer se očigledno radilo o drugim interesima, a ne o najboljem interesu deteta, koji je o da napuni 5 godina, kada bi potpuno usvojenje uskoro bilo više nije bilo moguće, i gde bi dete imalo svoja biološka prava, pa je žurno tražio nekoga ko bi bio voljan da ga uzme na usvajanje. Apelant na ostavinskoj raspravi navodi da se usvojitelji odriču njegovog naslednog prava u ime deteta, pa su se, pored uništavanja detinjstva deteta, drsko odrekli bioloških prava deteta, ne ostavljajući mu ništa osim traume, pa se 7 postavlja pitanje – odakle apelantu informacije i kako ih je dobio od centra za socijalni rad, sa kojim taj centar sarađuje protivzakonito i daje poverljive informacije, jer je zakonom predviđeno da tek kada dete navrší određene godine ima pravo na takav uvid (kao što je gore navedeno – odraslom detetu nisu dali uvid ni posle više pokušaja). Drugo usvojenje je samo po sebi nezakonito, kao što je tadašnji zakon glasio, član 7. Više od jedne osobe ne može usvojiti jedno lice, odnosno može samo ako su supružnici, ali prvi usvojio i ostali nemaju međusobne veze. Ostalim usvojiteljima se prvi usvojio predstavlja kao biološki roditelj i da je dete srpskog porekla. Što jasno implicira da se prethodno protivzakonito delo prikriva drugim nezakonitim činom i da se ovde ne radi o najboljem interesu deteta, već o prikrivanju krivičnog dela učinjenog na štetu tog deteta. Detetova majka ne zna sve vreme da je njeno dete na usvajanju. Advokat centra za socijalni rad Gamber Anđa, ne znajući o čemu priča, 2005. Već odraslom detetu na pitanje za majku kaže: - Cvita je došla da traži socijalnog radnika. pomoći i rekao „Imam sina u kući“. Drugom prilikom, detetova polusestra Roža sreće majku, a majka je nabacuje rečima: - Zbog tebe je moj sin u domu! Iz čega se jasno vidi da je majka rasterećena što je dete u domu za nezbrinutu decu (potekla je iz skromnog porekla i nije imala osnovno obrazovanje da razume šta se tačno dešava), a da dete „nema želim da je vidim“, dok to dete doživljava traumu kroz dva nezakonita usvojenja. već prikrivanje krivičnog dela učinjenog na štetu tog deteta. Detetova majka ne zna sve vreme da je njeno dete na usvajanju. Advokat centra za socijalni rad Gamber Anđa, ne znajući o čemu priča, 2005. Već odraslom detetu na pitanje za majku kaže: - Cvita je došla da traži socijalnog radnika. pomoći i rekao „Imam sina u kući“. Drugom prilikom, detetova polusestra Roža sreće majku, a majka je nabacuje rečima: - Zbog tebe je moj sin u domu! Iz čega se jasno vidi da je majka rasterećena što je dete u domu za nezbrinutu decu (potekla je iz skromnog porekla i nije imala osnovno obrazovanje da razume šta se tačno dešava), a da dete „nema želim da je vidim“, dok to dete doživljava traumu kroz dva nezakonita usvojenja.

Srdacan pozdrav

Milivoj-Milan Lakatos-Miletic-Petrovic (zahvaljujuci gore spomenutima, vise ne znam ko sam)